

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Ματθ. 25, 31-46)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Πνευματικό Κέντρο Πρέβεζας, στις 23/2/2009)

1. Ένα αλλοιώτικο δικαστήριο

Ακούγοντας το ευαγγελικό ανάγνωσμα που αναφέρεται στη δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας, είναι φυσικό να μας απασχολήσει το ερώτημα: «Πώς θα μας κρίνει ο Θεός; Τι απόφαση θα πάρει για μας;»

Μια πρώτη απάντηση είναι: Θα μας κρίνει θεϊκά. Σαν Θεός! Δηλαδή με δικαιοσύνη, με αγάπη, με ελευθερία.

Τι σημαίνει ότι ο Θεός θα μας κρίνει με δικαιοσύνη;

Σημαίνει χωρίς δικαστικές πλάνες. Όταν ένα ανθρώπινο δικαστήριο βγάζει μια απόφαση, μπορεί να γίνει κάποιο λάθος. Γι' αυτό ο κατηγορούμενος αρχίζει μερικές φορές να φωνάζει: «είμαι αθώος, ο,τι και αν λένε οι δικαστές. Θα κάνω έφεση, έφεση μέχρι τον Άρειο Πάγο, να βρω το δίκιο μου». Επειδή πρόκειται περί ανθρώπων δικαστών, το κατανοούμε όλοι, ότι μπορεί να δουλεύει και λίγη παλιανθρωπιά, που κάνει την απόφαση λίγο η πολύ άδικη. Στην κρίση όμως του Θεού μπορεί να υπάρχει τέτοιο θέμα; Μπορεί να κάνει λάθος ο Θεός, όταν θα βγάλει απόφαση για μένα;

-Χμ! Κάνω εγώ που ενδιαφέρομαι. Το αποκλείεις να γίνει κανένα λάθος και για μένα; Που είμαι τόσο... καλοδιάθετος άνθρωπος.

-Εντάξει αδελφέ, είσαι καλός άνθρωπος, όπως λες. Όμως κάνε και κάτι καλό. Γιατί αν εξετάσεις τη συνείδησή σου, βλέπεις ότι καμιά φορά πας από κακία σε κακία και από απάτη σε απάτη. Όσοι είναι δίπλα σου πεθαίνουν από το παράπονο για την συμπεριφορά σου και εσύ φοβάσαι μήπως κάνει λάθος ο Θεός στην κρίση του; Μην ανησυχείς γι' αυτό. Για τον Θεό δεν υπάρχει πιθανότητα λάθους. Όλα όσα κάνει είναι καθαρά και αδιαμφισβήτητα. Μας το έχει πει ο Χριστός.

Θυμάστε τι ακούσαμε; Θα διαχωρίσει τους ανθρώπους με την ευκολία, που ξεχωρίζει ο τσοπάνης τα πρόβατα από τα κατσίκια. Υπάρχει ενδεχόμενο να μπερδευτεί τσοπάνης, και να βάλει κατσίκι με τα πρόβατα και πρόβατο με τα

κατσίκια; Ποτέ! Έτσι και ο Θεός, δεν υπάρχει ενδεχόμενο να κάνει λάθος, στην εκτίμησή του για έναν άνθρωπο. Πρόβατα και κατσίκια θα πάνε το καθένα στην θέση τους.

Αλλά ας κάνουμε μία υπόθεση. Ακόμη και αν πριν την κρίση έβγαине ένα σύνθημα: «πηγαίνετε από μόνοι σας εκεί που ο καθένας βρίσκει ανάπαυση και χαρά», ξέρετε τι θα γινόταν; Τα κατσίκια θα πήγαιναν με τα κατσίκια και πρόβατα με τα πρόβατα. Ο καθένας θα πήγαινε με εκείνον που ταιριάζει.

Γιατί πολλοί άνθρωποι δεν έρχονται στην Εκκλησία να ακούσουν αυτά που λέμε τώρα;

Γιατί δεν αισθάνονται άνετα εδώ! Τα λόγια που λέμε, δεν τα θέλουν.

Και πηγαίνουν στα δικά τους στέκια που νοιώθουν ότι τους ταιριάζουν καλύτερα. Όπως και όσοι αγαπούν τον Χριστό δεν νοιώθουν άνετα κοντά σε εκείνους που τον αρνούνται και τον περιφρονούν.

Λέγει ένα τροπάριο: «Επί της δίκης της φοβεράς», όταν θα φτάσουμε μπροστά σ' εκείνο το δικαστήριο, ή τώρα όταν σκεπτόμαστε τα έργα μας το διαπιστώνουμε ότι «άνευ κατηγορών ελεγχόμεθα» Δεν χρειάζεται να μου διαβάσουν κάποια κατηγορία. «Άνευ μαρτύρων κατακρίνομαι. Αι γαρ βίβλοι του συνειδότος αναπτύσσονται» Ανοίγει το βιβλίο που λέγεται «συνείδηση», περνάει η σκέψη μου από τα έργα μου, και «άνευ κατηγορών ελέγχομαι· άνευ μαρτύρων κατακρίνομαι». «Τα γαρ έργα μου τα κεκρυμμένα ανακαλύπτονται» Τα θυμάμαι και καταλαβαίνω τι άσχημα ήταν, και πού με σπρώχνουν. Και συνεχίζει το τροπάριο: «Πριν με καταδικάσεις Κύριε, «μνήσθητί μου», ελέησέ με συγχώρεσέ με».

2. Μέγα σου το έλεος ακατάληπτε Σωτήρ

Κάποια φορά ο Χριστός κάλεσε εργάτες για τη Βασιλεία Του.

Μερικοί έτρεξαν από το πρωί. Όχι από 15 ή 20 χρονών, αλλά από τριών χρονών. Η Παναγία από τριάμισι χρονών είχε μπει στον δρόμο του Θεού. Και δεν έκανε ποτέ πίσω.

Έναν άλλον τον κάλεσε ο Χριστός να πιάσει δουλειά την ενδεκάτη ώρα, λίγο πριν νυχτώσει. Που σημαίνει ότι δεν πρόλαβε να πιάσει την αξίνα και το δρεπάνι στα χέρια του. Όταν νύχτωσε πήγε ο Χριστός και έδωσε στον καθένα από ένα δηνάριο. Εκείνος που δούλευε από το πρωί παραπονέθηκε και το

θεώρησε αδικία. Αλλά ο Χριστός του είπε: «Όχι αδελφέ μου δεν σε αδικώ. Εγώ σας ξεκαθάρισα ότι σε όλους θα δώσω ένα δηνάριο, την Βασιλεία Μου, θα σας πάρω κοντά Μου. Τόσα δεν συμφωνήσαμε; Επειδή λοιπόν εγώ είμαι καλόψυχος και δίνω και σε εκείνον περισσότερο απ' ό,τι αξίζει, γιατί εσύ φθονείς; Δεν σου είπα ότι άμα κάνεις «αυτά και αυτά» θα έρθεις κοντά Μου, στην Βασιλεία Μου; Μήπως σου το αρνούμαι; Γιατί παλιανθρωπεύεις, από την δική Μου καλωσύνη; Κάτι μέσα σου δεν πάει καλά. Αντί να κοιτάζεις Εμένα κοιτάζεις τον διπλανό σου. Και αντί να κοιτάζεις την καλωσύνη Μου, κοιτάζεις τον κόπο σου και την δουλειά σου. Με τον κόπο σου και την αξία σου θα πάρεις αυτά που σας υποσχέθηκα; Σκεφτήκαμε ποτέ πόσα πρέπει να κάνουμε για να είμαστε άξιοι, να πάμε στη Βασιλεία του Θεού;

Άμα το σκεφτούμε καταλαβαίνουμε ότι εκείνα που μας δίνει ο Θεός είναι εκατονταπλάσια και χιλιαπλάσια από όσα άξιζαν οι κόποι μας, οι φιλοτιμίες μας, η καλή μας διάθεση.

Τι σημαίνει λοιπόν ότι κρίνει δίκαια ο Θεός;

Απάντηση: Κρίνει όχι με τα δικά μας μέτρα. Ούτε με τους νόμους που γράφουν οι δικαστικοί κώδικες του Ελληνικού Κράτους και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά με την δική Του μεγαλωσύνη και δικαιοσύνη. Λέει η Αγία Γραφή: «ως μεγαλωσύνη Σου ούτω και το έλεός Σου»

Πόση είναι η μεγαλωσύνη του Θεού; Όλος ο κόσμος δεν Τον χωράει, είναι πανταχού παρών. Πόση είναι η δόξα Του; Τέτοια, που δεν την καταλαβαίνουν ούτε τα Χερουβίμ και τα Σεραφείμ. Σε βαθμό απέραντο. Δεν θα μπορέσει ποτέ κανείς να την καταλάβει και να την συλλάβει.

Λέει ο Απόστολος Παύλος: Εκείνος που παρέδωσε για μας, τον Υιό Του και Τον έστειλε να σταυρωθεί για μας, δεν το καταλαβαίνετε ότι είναι πρόθυμος να κάνει και χίλια άλλα πράγματα, μόνο και μόνο, για να μας δείξει, ότι μας αγαπάει και μας θέλει κοντά Του;

Θα μας κρίνει λοιπόν ο Θεός με την δικαιοσύνη Του, δηλαδή με την μεγαλωσύνη Του, και με το έλεός Του, και με την αγάπη του.

Λέει ο ίδιος ο Χριστός: Ο Θεός, δεν έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο να τον κρίνει, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' Αυτού. Όποιος πιστεύει στον Χριστό, δεν έχει να φοβηθεί καμιά κρίση. Όποιος δεν πιστεύει στον Υιό του Θεού, έχει κιόλας καταδικαστεί από μόνος του. Έκανε βουτιά στην κόλαση, γιατί δεν πίστευσε στην καλωσύνη του Θεού. Τι μεγαλύτερη καλωσύνη περιμένεις, από το ότι έστειλε τον Υιό Του, στον κόσμο για μας; Αυτό δεν σε συγκινεί; Δεν σε προβληματίζει;

Η κάθε καλή πράξη του διπλανού μας προς εμάς, μας δημιουργεί μια

υποχρέωση.

Οι πράξεις του Θεού μας δημιουργούν διπλή και πολλαπλή υποχρέωση. Σε αγαπάει και δεν τον αγαπάς; Μας αγαπάει ο Χριστός και δεν Τον αγαπάμε;

Η ανταπόκρισή μας στην αγάπη Του, είναι ένα «ευχαριστώ» για όσα έκανε για μας. Και ανταποκρινόμαστε στην αγάπη του με κάποιους απλούς τρόπους: Νηστεύω; Λέγω στον Χριστό «ευχαριστώ». Κάνω τον σταυρό μου; Λέγω στον Χριστό «ευχαριστώ». Με βρίζει ένας και ταπεινώνομαι; Το κάνω γιατί θέλω να πω ένα «ευχαριστώ» στον Χριστό.

Αν κάτι τέτοια απλά πράγματα δεν έχω διάθεση να τα κάνω, είναι δυνατόν να λέω ότι Τον αγαπώ;

Λέει ο Απόστολος Πέτρος: Όποιος ακούγοντας το μήνυμα του Χριστού, συγκινηθεί και επικαλεστεί το όνομά του, σαν τον ληστή, θα σωθεί. Κάθε άνθρωπος που θα πει «μνήστητί μου Κύριε» θα σωθεί. Και εμείς κάθε φορά που κάνουμε Λειτουργία λέμε: «Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, σώσον ημάς Υιέ Θεού» Δηλαδή μέσα σ' αυτά τα χάλια, που έχουμε, ελάτε να προσκυνήσουμε, να πέσουμε στα πόδια του Χριστού και να Του πούμε: «μνήστητί μου Κύριε». Πρώτος το είπε ο ληστής και πήραμε βεβαίωση από τον Χριστό, ότι έγινε εκλεκτός Του, παράδειγμα για όλο τον κόσμο.

3. Φώτισέ με. Κράτησέ με

Ακόμη ο Χριστός θα μας κρίνει με ελευθερία.

Θα μας αφήσει, δηλαδή, να εκδηλώσουμε εκείνα, που έχουμε μέσα μας. Και θα φανεί τι είμαστε. Θα πει στους εξ αριστερών: «πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το εξώτερον», γιατί πείνασα, δεν μου δώσατε φαγητό· δίψασα, δεν μου δώσατε να πιώ· ήμουν στην φυλακή, δεν με επισκεφτήκατε, δεν καταδεχτήκατε να μου ρίξετε μια ματιά, να μου πείτε μια καλή κουβέντα. Και τότε εκείνοι που είχαν αποκοπεί από την πίστη και τα διδάγματα του Χριστού, και όλα τα υπολόγιζαν με βάση το συμφέρον της τσέπης και τις επιταγές της σάρκας, θα του πουν:

-Μα αν σε βρίσκαμε μπροστά μας και ξέραμε ποιός είσαι, και ότι μια μέρα θα μας κρίνεις, τι δεν θα σου κάναμε! Όχι μόνο αυτά που ζητάς τώρα αλλά δεκαπλάσια! Αλλά τότε σε συναντήσαμε;

Απάντηση του Χριστού: Μάτια είχατε. Κρίση είχατε. Ελευθερία είχατε.

Μπορούσατε να επιλέξετε το καλό άμα θέλατε. Αλλά σεις ούτε καν στραφήκατε να με δείτε και να προβληματιστείτε: «μήπως πρέπει να κάνουμε μια διαφορετική επιλογή;»

Δηλαδή στην κόλαση οι άνθρωποι κάνουν εκείνο που κάνουν εδώ.

Βρίζουν τους άλλους. Ο Χριστός μας έχει πει, ότι όποιος είναι δούλος Του, δεν βρίζει τους άλλους, αλλά τους πονάει και προσεύχεται γι' αυτούς. Φροντίζει να τους βοηθήσει να έλθουν σε συναίσθηση και να αγαπήσουν τον Χριστό και την σωτηρία τους.

Έτσι κρίνει ο Θεός τον κόσμο. Με καλωσύνη, με αγάπη, με ελευθερία. Το «επικίνδυνο» δεν είναι η θέληση του Χριστού, αλλά η δική μας επιλογή. Δεν θα μας φταίει ο Χριστός αν χάσουμε τη σωτηρία μας. Το φταίξιμο θα είναι δικό μας εκατό τοις εκατό.

Γι' αυτό, άμα είμαστε ακόμη μακριά από τον Χριστό, ας αρχίζουμε από το αίτημα: «φώτισέ με Κύριε, φώτισέ με Κύριε». Αν είμαστε λίγο κοντά Του, ας προσευχόμαστε με τα λόγια του αιιδίμου πατρός Ιωήλ Γιαννακοπούλου, ο οποίος παρ' ότι πιστός δούλος του Θεού έλεγε: «κράτα με Χριστέ μου μη σου φύγω»

Και ας προσπαθούμε, αναζητώντας τον Χριστό, να πορευόμαστε λίγο πιο σταθερά, με την ελευθερία που μας έδωσε, στο δρόμο προς την Βασιλεία του Θεού. Αμήν.-